

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kuvvetler ayrılığının temel işlevi; insan ürünü olan devletin varlık nedeni, bireyin hakkını, erkini, iktidarını, yetkisini özgürce kullanmasını sağlamaktır. Bu bağlamda demokratik devletin esas görevi ve işlevi ise, demokratik bütün hak ve özgürlüklerin, dolayısıyla erklerin, iktidarların, yetkilerini belirgin kılarak yaşama geçirilmesini sağlamaktır. Bu bağlamda yasada belirgin bir şekilde verilmiş hak ve özgürlükler iktidarların keyfi tutumu ve yorumuyla yasaklanamaz. Örneğin 15 Temmuz darbe girişimi ve Kobani'deki savaşa karşı yurttaşların yapmış olduğu eylemler başta olmak üzere bireyin toplantı ve gösteri yürüyüş özgürlüğünü, hakkını, erkini, iktidarını ve yetkisini kullanması demokratik devletler asla yasaklayamaz. Ancak Kobani Davası, hem yurttaşların yasaca açıkça belirlenmiş gösteri ve yürüyüş hakkının suç sayılması hem de başlangıç anından itibaren pek çok şaibeyi içinde barındırması bakımından hukuki niteliğinden yoksun bir davadır. Özellikle de adil yargılanma hakkı, savunma hakkı, silahların eşitliği ilkelerine aykırılık teşkil eden uygulamalarıyla yargıçların, suç ve ceza yaratarak yargılamaların yapılması bakımından yasa koyucu meclisin davayı inceleme ve araştırmasına ihtiyaç hasıl teşkil etmektedir.

Bu bağlamda davanın hukuka olan güveni zedeleyici unsurlarının araştırılması amacı ile Anayasa'nın 98. ve İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ve talep ederim.

Ömer ÖCALAN
Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE ÖZETİ

Türkiye'de geçmişten bugüne yerel veya yüksek yargının siyasi iktidarlar tarafından bir sopa olarak kullanıldığı, yargının iktidarın direktiflerine göre hareket ettiği bir gerçek olmakla birlikte yargının bağımsızlığı hiçbir zaman şimdiki kadar tartışma konusu da olmamıştır.

Yargıç, suç ve ceza yaratamaz. Yasaların öngördüğü eylemi suç sayar ve yine yasaların öngördüğü cezalar çerçevesinde karar verir ancak Kobani davasında somut olarak açığa çıktığı gibi yargıçlar, suç ve ceza yaratarak yargılamalarını sürdürmüştür.

Yargıçlar, siyasi iktidarların tutumundan bağımsız kendi inançlarına, ideolojilerine karşı da bağımsız olmalı, nesnel kararlar verebilmeli, kendi kişilik dünyasından sıyrılabilmesi ne sevgisini ne de nefretini kararlarına, yargıya, adalet dağıtımına karıştırarak karar veremez, vermemelidir. Yargıcın görevi, yasa maddelerine işkence yaparcasına yorumlayıp karar vermek değil, yasa maddeleri siyasi iklimden ve toplumsal baskından bağımsız doğru yorumlayıp doğru uygulamaktır. Ancak özellikle siyasal davalarda görüldüğü yargıçlar suç ve ceza yaratarak hem yasaya hem de sanıklara işkence uygulamaktadır.

Bu bağlamda, kuvvetler ayrılığı ilkesinin Anayasa referandumundan sonra egale edildiğine dair turnusol niteliğinde olan Kobani Davası, başlangıç anından itibaren pek çok şaibeyi içinde barındırmaktadır. Hukuk ilkelerinin ayak bağı olarak görüldüğü yönetimlerde yargılamanın, mahkeme heyeti dışında başkaca bağlarla yürütüldüğüne dair pek çok örnek, yakın geçmişte yaşanmış ve kamuoyunca da pek çok kez tartışılmıştır. Kuşkusuz Kobani Davası, yargı bağımsızlığına düşen gölgenin en net olduğu; adil yargılanma, savunma gibi en dokunulmaz hakların kısıtlandığı; duruşmayı yürüten mahkeme başkanının adının çetelerle birlikte anıldığı ve diğer mahkeme üyelerinin şaibeli kararları ile son derece önemli bir yerde durmaktadır.

Kuvvetler ayrılığın önemi; insan ürünü olan devletin varlık nedeni, bireyin bu hakkını, erkini, iktidarını, yetkisini özgürce kullanmasını sağlamaktır. Bu bağlamda demokratik devletin biricik işlevi ise, demokratik her hak ve özgürlüklerin, dolayısıyla erklerin, iktidarların, yetkilerin yaşamda somut olarak belirgin kılarak yaşama geçirilmesini sağlamaktır. Sözgelimi, bireyin toplantı ve gösteri yürüyüşü özgürlüğünü, hakkını, erkini, iktidarını, yetkisini demokratik bir devlet asla yasaklayamaz. Anayasa ve yasalara dayanarak böyle bir yasak getiren bir devlet ya baskıcıdır yahut da kendi insanından korkan yetersiz, aciz, zavallı bir devlettir. Örneğin Fransa'da uzun süre toplantı ve gösteri yürüyüşü haklarını ve özgürlüklerini kullanan Sarı Yeleklilerin onca yıkımlarına karşın Fransız devletince, onların gösteri ve yürüyüş haklarını ve özgürlüklerini yasaklamamıştır. Çünkü Fransız devletinin varlık koşulu, insan hak ve özgürlüklerini yaşama geçirmektir. Her demokratik devletin varlık nedeni de bu olmalıdır. Özellikle demokratik temayülleri içselleştirmesi gereken Türkiye gibi devletlerin de varlık nedeni bu olmalıdır. Kobani davası örneğinde olduğu gibi Türkiye'nin öznel koşulları neden gösterilip yurttaşların temel hak ve hürriyetleri yasaklanamayacağı gibi bunun bir kumpas davasına çevrilip korsan kararlar verilemeyeceği yasalarca açıkça belirgin olmasına karşı söz konusu yargılama siyasal saiklerle yapıldığını açıkça göstermektedir. Bu anlamda Fransız

devletinin yaklaşımı ve Türkiye devletinin tutumları burada ayrılmaktadır. Fransa kendi yurttaşından korkmayan, onu esas alan, onu yasanın öznesi kabul eden güçlü bir devlet tutumunu sergilerken Türkiye yasayla yurttaşını nesneleştiren bir yerden kendisine düşman ve iktidarını zorla elinden almaya çalışan güvenilmez bir rakip olarak görmektedir.

GEREKÇE

Kobani davasına gerekçe gösterilen halkın sokağa çıkarak anayasal düzeni yıkmaya yönelik teşebbüs iddiasının aksine 15 Temmuz darbe girişimine karşı olduğu gibi söz konusu eylemlerde gösteri ve yürüyüş yapan yurttaşlar, anayasal olarak yurttaşlara verilen demokratik protesto haklarını kullanılmasıdır. Toplantı Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na düzenlenmiş, bir haksızlık, o hak olarak yurttaşlara verilmiş iktidar hakkı olmakla birlikte o hak aynı zamanda iktidarı uyarma aracıdır. Eğer yurttaşlar yasalarca kendisine verilen iktidarını kullanma ve iktidarı uyarma hakkının kullandığında bir Vali, polis, asker veya yargıç çıkıp "hayır, ben bu yürüyüşe izin vermiyorum" diyerek o hakkın kullanılmasını engelleyeceği gibi söz konusu hakkın daha etkin kullanılmasını sağlamakla mükelleftir. Ancak üzülerek ifade etmek gerekir ki bugün değil yurttaşlarımız dokunulmazlığı olan milletvekilleri dahi gösteri ve yürüyüş haklarından mahrum bırakılmaktadır.

Yargının toplumdaki işlevini bir bakıma sistemin içine sinmiş bütün kirliliği temizleyen bir mekanizmadır. Yargı sisteme suçu ve kirliliği zerk eden bir mekanizmaya dönüştürülmemelidir. Yani yargı toplumun ürettiği bütün yolsuzluk, haksızlık ve diğer yanlışlıkları düzeltmek için temel bir mekanizmadır. Çoğu zaman yurttaşların ve kurumların başvurduğu ve adalet beklediği son çaredir. Bugün yargı, kirliliğin sisteme karışmasına aracı olup adalet organizması için hayati tehlikeye girmesine neden olmuşsa herkesin şapkasını önüne koyup bir kez daha düşünmesi gerekir. Ancak ne yazık ki Kobani davası, bugün Türkiye yargısının bu korkulan duruma geldiğinin büyük bir işareti olarak karşımıza durmaktadır.

Bu nedenle Kobani Davasındaki sürecin, başlangıç anından itibaren araştırılması, gizli tanık ifadelerinden, dosyada unutilan belgelere, mahkeme heyetinin iktidar çevreleri ile olan ilişkileri bağlamında değerlendirilmesi; hukuk devleti ilkesinin korunması bakımından ve toplumda yargıya olan güvenin yeniden tesisi açısından önemli bir başlangıç olacaktır.

Kobani davası aynı zamanda içinde davanın heyet başkanı hakim Bahtiyar Çolak'ın Atadedeler çetesi hakkındaki iddialarıyla göz alınıp ev hapsinde tutulması ve hakkındaki iddialar, Kobani davasını bir bütün olarak şaibeli hale getirmektedir. Bu bağlamda, içinde dava bir hakim ve bir savcının da bulunduğu Atadedeler çetesi hakkındaki iddialar, Türkiye'deki sistemin bütüncül

bir çürümüşlüğün yanı sıra yargının da ne kadar kirlendiğini açıkça göstermektedir. Sahte MİT kimliği taşıyan Pınar Taşçı'nın bu kadar insanı etkisi altına alıp etrafında toplayabilmesi, "Devletle işlerini yürütmek" için yurttaşların kendilerini bir gruba girmek zorunda hissetmesi, hakkındaki haklı-haksız bir isnattan kurtulmak için birilerine gizlice para vermeyi çözüm olarak görmesi durumun vahametini açıkça gözler önüne sermektedir.

Buna paralel olarak Kobani davasının şüpheli hale gelmesine yol açacak olay sırasında 14 yaşında ve Kulp'ta yani Diyarbakır'dan 140 km uzakta bir düğünde olan Mazlum İ.'nin yedi yıldır tutuklu olarak yargılanması, yargıçların hem yasaya hem de suç ve ceza yaratarak sanıklara işkence uyguladığına bir başka örnek olmakla birlikte Kobani yargılamalarında hukukun esas alınmadığını göstermesi açısından da önem arz etmektedir.

Kobani davasında yaşanan tüm bu hukuksuzluklar tartışılırken heyet başkanı Bahtiyar Çolak'ın "Atadedeler" suç örgütü kapsamında görevden alınması ve yargılanıyor olması tek başına Kobani davasını baştan itibaren geçersiz olduğunu göstermektedir. Kobani davası iddianamesini okumadan kabul eden Bahtiyar Çolak hakkında "Atadedeler" suç örgütü kapsamında yürütülen soruşturma geçtiğimiz günlerde tamamlanmış, hazırlanan iddianamede Çolak, suç örgütü üyesi sayılmıştır. Bahtiyar Çolak'ın, "Elçi Başyardımcısı" sıfatıyla 22 ülkenin Ata Dedesi olduğu kaydedilen iddianamede, 5600 yıla kadar hapsi istenmiştir. 342 mağdur ve müştekinin bulunduğu iddianamede, şüphelilerin "derin devletin ticari ayağı oldukları" iddiasıyla bir yapı oluşturdukları ve mağdur ve müştekileri de bu yapıya alıp işlerini çözme vaadiyle harç, pasaport gibi bahanelerle para alarak dolandırdıkları anlatılmaktadır.

Bahtiyar Çolak'ın *"Konunun ne olduğunu sordum, ülkenin zor bir dönemden geçtiğini, düşmanlarla topyekun mücadele edildiğini, ülkenin istikbali için herkese görevler düştüğünü, Sayın Cumhurbaşkanı, Dışişleri Bakanı ve MİT Başkanı dahilinde kurulma sürecinde olan bir yapıya dahil olduğunu, prosedürler tamamlanarak imzalar atıldıktan sonra yurt içi ve yurt dışında istihbarat toplayacaklarını, MİT'e raporlanacağını anlattı. Ben de devlete hizmet edebileceğimi söyledim. ... Grubun amacının ticari istihbarat olduğunu biliyordum. Referans sistemi ile kişilerin gruba alınıyordu"* şeklindeki ifadeleri çok çarpıcıdır.

Davanın siyasi saiklerle açıldığı kamuoyunca bilinmektedir. Nitekim 22 Aralık 2020'de AİHM'in Selahattin Demirtaş'a ilişkin kararı açıklandığında, Devlet Bahçeli'nin *"bu dava 2021 yılı bitmeden sonuçlanmalı"* sözünden bir hafta sonra Kobani davasının açılması davanın hukuki bir davadan öte siyasi bir dava olduğunu açıkça göstermektedir.

Görevden alınan mahkeme eski başkanı Bahtiyar Çolak'ın yerine getirilen hakimin uzunca bir süredir bu dosya üzerinde Bahtiyar Çolakla ve heyetle birlikte çalışmış olduğu hususu göz ardı edilerek heyette bir değişiklik yapılmamış olması ve davanın bu şartlara rağmen devam ediyor

olması Kobani davasının siyasi saiklerle yürütüldüğünün bir başka açık göstergesidir. Dolayısıyla, Bahtiyar Çolak kendisinin de itiraflarında olduğu üzere çete faaliyetlerinde yer almış bir kişi olması hasebiyle Bahtiyar Çolak'ın kabul ettiği iddianame ile bu dava yok hükmündedir.

AKP ile birlikte yargının bir sopa olarak kullanılması sadece Kobani davasında değil yargı içerisinde oluşmuş birçok çete yapılanmasının olduğu, örnekleriyle birlikte kamuoyu ve basında sürekli tartışılmaktadır. Bu iddialar sadece muhalefet tarafından değil iktidar üyelerince de dile getirilmektedir. AK Parti Merkez Karar ve Yürütme Kurulu üyesi ve eski milletvekili Şamil Tayyar'ın yargıda "FETÖ Borsası" oluşturulduğu iddiası bunun açık bir örneğidir. İstanbul'daki "FETÖ borsası" iddianamesinde savcı olan İsmet Bozkurt ve Lütfi Karabacak'ın, haklarında dava olan kişilere "kovuşturmaya yer olmadığına dair karar" aldirmek için menfaat talep ettikleri yargıdaki çıkar ilişkisinin açığa çıkması bir başka örnektir.

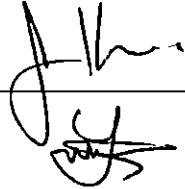
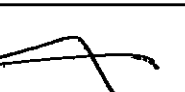
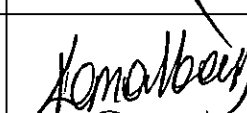
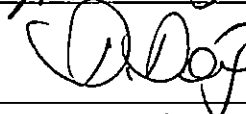
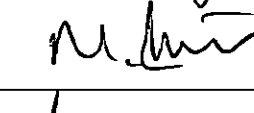
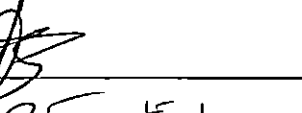
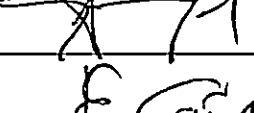
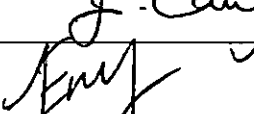
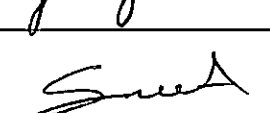
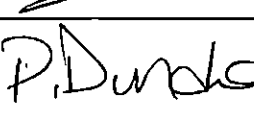
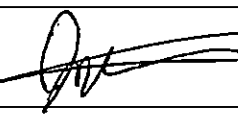
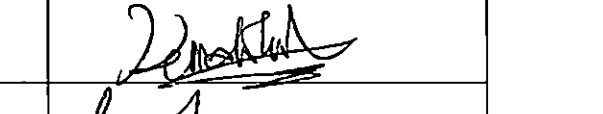
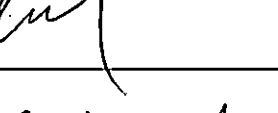
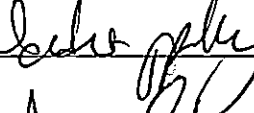
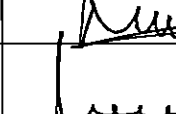
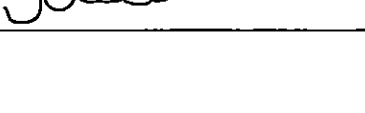
Yine İzmir'deki "FETÖ borsası", AK Parti İzmir İl Başkan Yardımcısı Ahmet Kurtulmuş'un da içinde olduğu bir grubun yargıç, polis ve mafya iş birliği ile nasıl çeteleştikleri yargı ve adalet sistemin çürümüşlüğüne gösteren bir diğer örnektir. Söz konusu çeteleşmenin açığa çıkmasından sonra Kurtulmuş'un önce cezaevine girmesi sonra ev hapsi sırasında polis kıyafetli kişilerce evinde öldürülmesiyle sonuçlanmış ancak konu yüzeysel bir soruşturmanın ötesine geçilememiştir.

Son olarak Adana'dan Konya'ya uyuşturucu sevkiyatı yapılacağı ihbarı üzerine Konya Narkotik Şube Müdürlüğü ekipleri tarafından yapılan çalışma sonucunda aracı ile 25 kilogram eroin taşıyan kurye polis memuru F.K. gözaltına alınmıştı. Ardından genişletilen operasyon sonucunda ise Adana Cumhuriyet Başsavcılığı Terör Suçları Soruşturma Bürosunda görevli Cumhuriyet Savcısı Osman Yarbaş'ın talimatları ile kurye olarak çalışan polis memurları F.K., M.B.Y. ve birçok başka kişiden oluşan uyuşturucu sevkiyatı yapan örgütün açığa çıkartılması, yargı içindeki çeteleşmenin sadece siyasi konular odaklı olmadığını göstermektedir.

Geçmişte 'Susurluk Davası'nın gerekçeli mahkeme kararlarında yazıldığı gibi devlet görevlileri eliyle devletin "*iç ve dış güvenliğinin katillere, uyuşturucu kaçakçılarına, kumarhane işletmecilerine emanet edilmesi, bunlardan medet umulması, affedilemez, kabul edilemez*" denilerek çetelere teslim edilen sistemin yarattığı çürümüşlük ifşa edilirken bugün de başka saiklerle yargı sisteminin çetelere teslim edildiğinin emareleri yukarıda verilen örneklerden ve Kobani davası sürecinden açıkça anlaşılmaktadır.

Bu bahisle Kobani Davasının içerdiği tüm şaibelerin ortaya çıkarılması, davaya bakan heyetin neden değiştirilmediğinin araştırılması, savunma, adil yargılanma hakları ile silahların eşitliği

ilkesine aykırı olan hususların davanın akıbetine olan etkilerinin tespiti, yargılama esnasında hukuka aykırı uygulamaların dayatılması ile bu dava üzerinden hukuksuzluğun yarattığı/yaratacağı tahribatın önlenabilir olması TBMM'nin sorumluluğundadır. Bu nedenle davanın tüm yönleri ile araştırılması ve hakikatlerin ortaya çıkarılması ülkenin elzem ve acil gündemlerindendir.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
2	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
3	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
4	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	
5	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
6	MURAT SARISAÇ	VAN	
7	SIDIK TAŞ	SİİRT	
8	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
9	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
10	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
11	OYA ERSOY	İSTANBUL	
12	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
13	PERO DUNDAR	MARDİN	
14	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
15	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
16	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
17	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
18	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
19	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	
20	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	